EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 20.11.2026
COM(2026) 626 final

ROČNÍ PŘEHLED KOMISE

výročních zpráv členských států o činnosti v oblasti vývozních úvěrů ve smyslu nařízení (EU) č. 1233/2011

1. Úvod:

Tento každoroční přezkum činností v oblasti státem podporovaných vývozních úvěrů za rok 2025 se vypracovává podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1233/2011 ze dne 16. listopadu 2011 o uplatňování některých pravidel v oblasti státem podporovaných vývozních úvěrů. Vztahuje se na činnosti v oblasti státem podporovaných vývozních úvěrů prováděné exportními úvěrovými agenturami členských států a vychází z informací poskytnutých členskými státy ve výročních zprávách o činnosti, které tyto státy, rovněž v souladu s uvedeným nařízením, předkládají Komisi. Zprávy se řídí standardizovanou šablonou (rovněž označovanou jako „formulář s kontrolním seznamem“), jež byla dohodnuta s členskými státy a v průběhu času přezkoumávána a vylepšována. Stávající šablona se používá od roku 2023 a jsou do ní zahrnuty další podrobné informace. Konkrétně se jedná o přezkum činností v oblasti státem podporovaných vývozních úvěrů podle jednotlivých odvětví zaměřený na klima a o harmonizovanější účetní výkaznictví.

2. Výroční zprávy o činnosti obdržené za kalendářní rok 2025:

V roce 2025 bylo schopno poskytnout státem podporované vývozní úvěry v rámci působnosti Ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech (dále též „ujednání“) dvacet jedna členských států: Belgie, Česko, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Lucembursko, Maďarsko, Německo, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko a Švédsko. Všechny předložily výroční zprávu o činnosti za rok 2025.

Zbývající členské státy – Bulharsko, Irsko, Kypr, Litva, Lotyšsko a Malta – potvrdily, že nemají agenturu, která by byla schopna poskytovat státem podporované vývozní úvěry.

3. Analýza výročních zpráv o činnosti:

a) Obecné informace:

V roce 2025 všechny členské státy s alespoň jednou exportní úvěrovou agenturou s výjimkou Řecka (jehož exportní úvěrová agentura neposkytuje žádnou finanční podporu v oblasti působnosti ujednání) poskytovalo čisté pojištění, což znamená vývozní úvěry ve formě záruk a/nebo pojistných produktů. Třináct z těchto členských států (Belgie, Česko, Dánsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Maďarsko, Německo, Polsko, Slovensko, Španělsko a Švédsko) bylo také poskytovateli státní finanční podpory, což znamená přímé financování, refinancování komerčních úvěrů na vývozní transakce nebo podporu úrokových sazeb. Malý počet členských států (Dánsko, Francie, Maďarsko, Polsko, Rakousko, Španělsko) uvádí, že jsou poskytovateli vázané pomoci, což je forma vývozních úvěrů se zvýhodněným prvkem, která je regulována v rámci ujednání OECD.

Ujednání a tři doporučení OECD týkající se pravidel řádné správy věcí veřejných[1] zajišťují harmonizaci postupů ve všech členských státech OECD a v celé EU. V tomto rámci však vlády koncipují své vlastní politiky. Většina exportních úvěrových agentur používá vedle

[1] Doporučení o společných přístupech ke státem podporovaným vývozním úvěrům a environmentální a sociální náležité péči (Recommendation on Common Approaches for Officially Supported Export Credits and Environmental and Social Due Diligence); doporučení o udržitelných úvěrových postupech a státem podporovaných vývozních úvěrech (Recommendation on Sustainable Lending Practices and Officially Supported Export Credits); doporučení o úplatkářství a státem podporovaných vývozních úvěrech (Recommendation on Bribery and Officially Supported Export Credits).

pravidel obsažených v pokynech OECD další pravidla, jako jsou pravidla týkající se vnitrostátního a místního obsahu, a přísnější normy, mimo jiné s cílem zohlednit své vlastní vnitrostátní politiky a mezinárodní závazky, jako jsou zásady „Equator Principles“ (rámec řízení rizik, které finanční instituce přijímají za účelem určování, posuzování a řízení environmentálních a sociálních rizik při financování projektů, navázaný na Mezinárodní finanční korporaci v rámci Skupiny Světové banky). Některé exportní úvěrové agentury se rozhodnou nabízet programy přizpůsobené konkrétním odvětvím nebo konkrétním cílům. To může odrážet specifika samostatných odvětvových dohod v rámci ujednání, soupojištění nebo strategických směrů.

Organizační struktura exportních úvěrových agentur a řízení v souvislosti s poskytováním podpory se liší v závislosti na členském státu. Státem podporované vývozní úvěry spravuje napříč členskými státy dvacet sedm subjektů, což jsou buď veřejné agentury, nebo soukromé společnosti působící v rámci veřejného mandátu a vládního dohledu. Jsou uvedeny v příloze I. Členské státy, které poskytují jak krytí, tak financování, mají obvykle zvláštní instituci, jež se zabývá výhradně financováním. V roce 2025 oznámilo Česko změnu vlastnictví České exportní banky (ČEB) s účinností od ledna 2026. Tato banka je nyní zcela ve vlastnictví České republiky prostřednictvím její Národní rozvojové banky.

b) Objem státní podpory:

Ve výročních zprávách o činnosti se v souladu s příslušnými právními rámci a organizační strukturou jednotlivých členských států předkládají příslušné finanční informace o státní podpoře poskytnuté exportními úvěrovými agenturami. Komise nemá k finančním aspektům výročních zpráv o činnosti za rok 2025 žádné připomínky.

V tabulce níže je uveden soupis souhrnné jmenovité expozice vůči riziku vykázané ke dni 31. prosince 2025 v případě státní podpory, kterou v EU poskytli největší poskytovatelé v podobě čistého pojištění podle definice v čl. 5 odst. 1 ujednání:

Tabulka 1. Celková portfolia státní podpory EU a členských států v podobě čistého pojištění v roce 2025 (v milionech EUR) **Největší přispěvatelé v EU, řazeno dle souhrnné jmenovité expozice vůči riziku**	
Celková expozice čistého pojištění v EU	*394 313,44*
Itálie	103 985,1
Německo	96 600,6
Francie	81 734
Švédsko	22 770
Nizozemsko	22 239

V tabulce níže je uveden soupis jmenovité hodnoty státem podporovaného úvěrového portfolia vykázané ke dni 31. prosince 2025 v případě státní finanční podpory poskytnuté v EU největšími poskytovateli podle definice v čl. 5 odst. 2 ujednání:

Tabulka 2. Celkové portfolio státní podpory EU a členských států v podobě státní finanční podpory v roce 2025 (v milionech EUR) **Největší přispěvatelé v EU, řazeno dle jmenovité hodnoty státem podporovaného úvěrového portfolia**	
Celkové úvěrové portfolio v EU	*95 726,48*
Itálie	44 565
Francie	16 245
Německo	13 019

Finsko	6 349
Španělsko	5 835

Je vhodné uvést, že kumulace položek v tabulce 1 a 2 nepodává přesný obraz celkové hodnoty podpory poskytnuté na vývozní transakce, neboť tentýž členský stát může podporovat stejnou vývozní transakci jak přímým financováním, tak čistým pojištěním. Kromě toho tyto tabulky zohledňují pouze finanční produkty, které spadají do oblasti působnosti ujednání, tzn. že jsou vyloučeny jiné potenciální finanční produkty nabízené exportními úvěrovými agenturami, například krátkodobé vývozní úvěry nebo státní podpora pro vývoz vojenského vybavení a zemědělských komodit.

V tabulce níže je pro znázornění toku státní podpory uvedena hodnota transakcí podporovaných novými závazky vývozních úvěrů poskytnutých podle ujednání během kalendářního roku 2025 největšími poskytovateli v EU:

Tabulka 3. Nové závazky členských států EU oznámené OECD v průběhu roku 2025 (v milionech EUR)

Největší poskytovatelé vývozních úvěrů OECD v EU

	Celkový počet transakcí s vývozními úvěry	Celková souhrnná hodnota úvěrů u projektů podporovaných vývozními úvěry
Nové závazky oznámené v EU celkem	*1 546*	*64 124,3*
Francie	163	28 637
Itálie	437	15 685,6
Německo	190	4 600
Finsko	15	4 128,7
Švédsko	277	2 820

c) Zohlednění cílů v oblasti klimatu:

Závěry Rady Evropské unie o vývozních úvěrech ze dne 15. března 2022[2] nastínily „Klimatický pakt EU pro financování vývozu“, do něhož zahrnuly řadu závazků. K nim patří v souvislosti s touto výroční zprávou i vyjádření členských států, že „jsou ochotny doplnit své výroční zprávy [...] o přezkum [svých] činností v oblasti státem podporovaných vývozních úvěrů zaměřený na klima, a to pro jednotlivá odvětví“, v současnosti používaný již od roku 2023. V uvedených závěrech se dále Rada zavázala, že členské státy do konce roku 2023 ve svých vnitrostátních politikách stanoví „vlastní vědecky podložené lhůty pro ukončení poskytování státem podporovaných vývozních úvěrů na projekty v odvětví energie z fosilních paliv, ledaže se jedná o omezené a jasně definované okolnosti, které jsou v souladu s limitem nárůstu teploty o 1,5 °C a s cíli Pařížské dohody“.

Šestnáct členských států (Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Lucembursko, Maďarsko, Německo, Nizozemsko, Rakousko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko a Švédsko) ve svých výročních zprávách o činnosti zmínilo, že tyto politiky byly zavedeny.

[2] Závěry Rady o vývozních úvěrech ze dne 15. března 2022.

Zbývající členské státy uvedly, že jim buď chybí mandát, nemají specifickou politiku týkající se vývozních úvěrů, nebo státem podporované vývozní úvěry neposkytují.

V uhelném odvětví je podle ujednání od roku 2021 zakázána veškerá podpora projektů souvisejících s uhelnými elektrárnami bez omezení emisí, s výjimkou podpory projektů, které se zaměřují na snižování znečištění nebo zavádění systémů snižování emisí CO_2 a nevedou k prodloužení životnosti zařízení, ani ke zvýšení kapacity. Většina členských států zavedla ve svých politikách týkajících se klimatu opatření k ukončení spalování uhlí, včetně zákazu napříč celým hodnotovým řetězcem, která jsou přísnější než zákaz stanovený ujednáním. Exportní úvěrové agentury nevykázaly za rok 2025 žádné transakce, pokud jde o projekty související s odvětvím výroby energie z uhlí (kam patří průzkum, těžba, přeprava, skladování v souvislosti s distribuční infrastrukturou, rafinace, distribuce a výroba elektrické energie).

V ropném odvětví zavedlo patnáct členských států různé harmonogramy pro ukončení podpory. Deset členských států (Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie, Lucembursko, Německo, Nizozemsko, Španělsko a Švédsko) se zavázalo, že takové projekty již podporovat nebudou. Zbývající členské státy si ponechaly možnost financovat tyto transakce do roku 2030. Některé exportní úvěrové agentury (Belgie, Finsko, Itálie, Lucembursko, Německo, Nizozemsko a Švédsko) si však ponechávají možnost poskytnout podporu za omezených okolností, které jsou v souladu s limitem nárůstu teploty o 1,5 °C a s cíli Pařížské dohody.

V plynárenském odvětví se uvedených deset států jasně zavázalo ukončit financování projektů týkajících se elektráren a hodnotových řetězců. Podobně jako v ropném odvětví si však některé exportní úvěrové agentury (Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Lucembursko, Německo, Nizozemsko a Švédsko) ponechávají možnost poskytnout podporu za omezených okolností, jako je výroba elektrické energie bez omezení emisí, rozvoj nejchudších zemí nebo oblasti, kde zemní plyn představuje součást přechodného řešení, je-li to v souladu s cílem omezit nárůst teploty na 1,5 °C: některé z nich upřesňují, že vnitrostátně stanovený příspěvek přijímající země není kritériem, soulad s cílem omezit nárůst teploty na 1,5 °C posuzuje exportní úvěrová agentura. Stejně jako v případě ropného odvětví si zbývající členské státy ponechávají možnost financovat tyto transakce do roku 2030, přestože ani jeden v roce 2025 neoznámil žádnou transakci související se zemním plynem.

Ve skutečnosti v roce 2025 čtyři exportní úvěrové agentury oznámily jedenáct projektů podpořených vývozními úvěry v ropném a plynárenském odvětví v celkové hodnotě úvěrů 1 868,65 milionu EUR:

Členský stát poskytující podporu	Hodnota transakcí	Typ projektu
Itálie	1 238,1 milionu EUR	Plynárenský projekt výroby elektrické energie
Itálie	440 milionů EUR	Upstreamový plynárenský projekt
Německo	164,25 milionu EUR	Plynárenský projekt výroby elektrické energie
Německo	2,5 milionu EUR	Downstreamový ropný energetický projekt

Nizozemsko (čtyři projekty)	19,1 milionu EUR	Upstreamový ropný projekt
Francie (dva projekty)	4 miliony EUR	Ropné projekty výroby elektrické energie
Nizozemsko	0,7 milionu EUR	Midstreamový ropný projekt

Itálie svou podporu odůvodnila tím, že v době schválení neexistoval žádný zákaz konkrétní činnosti, přičemž její politika v oblasti klimatu takovou podporu umožňovala do konce roku 2025. Německo poskytlo podporu, která zajišťuje slučitelnost a dodržování jeho závazků v oblasti klimatu, zejména cíle omezit nárůst teploty na 1,5 °C. Francie uvedla, že tato podpora je rovněž v souladu s omezenými a jasně vymezenými okolnostmi, za nichž lze poskytovat podporu transakcím souvisejícím s fosilními palivy, a zejména že transakce zajišťují, aby elektrárna zůstala v bezpečném a provozním stavu, a podporují stabilitu sítě v zemi. Nizozemské projekty byly odůvodněny na základě jejich výjimky pro konkrétní plavidla a vozidla zajišťující podpůrné služby pro stávající fosilní infrastrukturu.

Členské státy podávající zprávu u všech transakcí uvedly, že uplatnily postup náležité péče v oblasti klimatu podobný postupu, který použily v případě dalších sociálních a environmentálních dopadů.

Vedle těchto omezení v oblasti energie z fosilních paliv přijaly exportní úvěrové agentury kromě delších maximálních lhůt splatnosti povolených podle odvětvové dohody o změně klimatu v rámci ujednání také pobídkové programy pro transakce šetrné ke klimatu. Některé exportní úvěrové agentury například nabízejí flexibilnější pravidla pro vnitrostátní obsah, jako je větší maximální výše úvěru, vyšší míra krytí, standardní minimální pojistná sazba nebo náhrada nákladů na studium u transakcí šetrných ke klimatu.

Konkrétně devět různých zemí v roce 2025 financovalo 66 projektů v oblasti zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, jak je stanoveno v odvětvové dohodě o změně klimatu, a to v celkové výši 9 367,71 milionu EUR (pětkrát více, než činí hodnota úvěru poskytnutého na projekty související s fosilními palivy). Většina těchto projektů se týkala energie z obnovitelných zdrojů (44 transakcí s hodnotou úvěru ve výši 5 671 milionů EUR).

d) Zohlednění dalších environmentálních rizik:

Doporučení OECD o společných přístupech k státem podporovaným vývozním úvěrům a environmentální a sociální náležité péči stanoví společné zásady pro provádění náležité péče v oblasti životního prostředí a v sociální oblasti. Všechny členské státy dodržují toto doporučení, v jehož rámci určují a řeší potenciální dopady a rizika spojená se žádostmi o státní podporu. Toto doporučení vychází z dobře zavedených norem, jako jsou normy environmentální a sociální výkonnosti Mezinárodní finanční korporace, z pokynů Skupiny Světové banky k ochraně životního prostředí, zdraví a bezpečnosti, z ochranných postupů Světové banky a environmentálních a sociálních norem Světové banky. Doporučení se týká klíčových environmentálních otázek, jako jsou emise do ovzduší, včetně emisí skleníkových plynů, účinné využívání zdrojů, nakládání s odpady, hluk a vibrace, nakládání s nebezpečnými materiály, dopady na ekosystémy, ochrana biologické rozmanitosti a rozsáhlé

využívání přírodních zdrojů. Obsahuje rovněž požadavky týkající se připravenosti a reakce na mimořádné události, aby byli vlastníci projektu schopni vhodným způsobem zareagovat na havárie a mimořádné situace a předejít environmentálním dopadům či je zmírnit.

Z doporučení hlavně vycházejí politiky v oblasti náležité péče a postupy hodnocení rizik, které exportní úvěrové agentury uplatňují, třebaže toto doporučení nehraje výlučnou úlohu a politiky jsou rovněž ovlivňovány dalšími normami a *acquis* EU. Všechny členské státy, které poskytují státem podporované vývozní úvěry, uvádějí, že dodržují environmentální aspekty doporučení a že představují nedílnou součást jejich systémů náležité péče a řízení rizik i jejich rozhodovacích procesů. Postupy posuzování *ex ante* závisí na druhu, velikosti a kategorii dané žádosti o státem podporované vývozní úvěry. Jsou stanovena, klasifikována a vyhodnocena rizika, která pak mohou mít dopad na způsobilost získat podporu. Všechny exportní úvěrové agentury EU potvrdily, že ověřily všechny žádosti o státem podporované vývozní úvěry, aby zjistily, zda je nutné provést environmentální přezkum.

Podle doporučení musí exportní úvěrové agentury tyto žádosti zařadit do jedné ze tří kategorií rizika v závislosti na možných negativních environmentálních dopadech: vysoké riziko (kategorie A), střední riziko (kategorie B) nebo nízké riziko (kategorie C). Mnoho členských států uvádí, že doporučení uplatňují ve větším rozsahu, než jak je stanovena jeho působnost. Do kategorií kupříkladu řadí veškeré transakce, tedy i ty, u nichž podporují podíl s hodnotou nižší než 10 milionů zvláštních práv čerpání a které by ve fázi ověřování ke klasifikaci rizika v zásadě nebyly vybrány. Členské státy uvádějí, že posouzení vlivů na životní prostředí a sociální oblast bylo provedeno v souladu s článkem 18 doporučení u všech žádostí kategorie A, u nichž exportní úvěrová agentura přijala konečný závazek. U žádostí kategorie B členské státy uvádějí, že žadatelé vždy poskytli dostatečné informace o příslušných dopadech projektu na životní prostředí v souladu s článkem 19 doporučení. Všechny exportní úvěrové agentury, které financovaly projekty kategorie A nebo B, uvedly, že před přijetím rozhodnutí o poskytnutí podpory na takové projekty vždy vyhodnotily informace získané při ověřování a přezkumu transakcí prostřednictvím zprávy o hloubkové kontrole, kterou provedl buď interní nezávislý subjekt, nebo externí poradce, jejichž kladné stanovisko je pro vydání rozhodnutí nezbytné. Příslušné informace obdržely prostřednictvím zpráv o posouzení vlivů na životní prostředí a sociální oblast, ale také je shromažďovaly pomocí svých formulářů žádostí, dotazníků, sekundárního výzkumu, návštěv daných lokalit, výzkumu prováděného externími poradci a přímého kontaktu se žadateli.

Pouze Švédsko uvedlo, že odmítlo žádost týkající se projektů v oblasti infrastruktury a těžby z důvodu nedostatečného řízení rizik týkajících se chráněných přírodních oblastí a okolních komunit nebo kvůli riziku použití vyváženého zboží na okupovaných územích, jakož i vysokému riziku korupce. Švédsko rovněž uvedlo, že odmítlo jiné projekty jako neslučitelné s politikami v oblasti fosilních paliv. Kromě toho může dojít k méně závažnému nesouladu, například k nedodržení lhůt pro předložení informací nebo zpráv. Případy nesouladu se řeší případ od případu v koordinaci se sponzory projektů a případně s podporou velvyslanectví dotčeného členského státu, a to navržením nápravných a zmírňujících opatření, která jsou monitorována v průběhu času, nebo pozastavením podpory nebo odmítnutím odškodnění, ačkoli tento posledně jmenovaný nástroj nebyl během vykazovaného období použit.

e) Náležitá péče v sociální oblasti a v oblasti lidských práv:

Kromě environmentálního rozměru se v doporučení OECD o společných přístupech stanovují od roku 2012 zásady pro provádění náležité péče v sociální oblasti. Doporučení se zabývá hlavními potenciálními sociálními dopady projektů, mimo jiné dopady na podmínky zaměstnání a pracovní podmínky (např. spravedlivé zacházení, diskriminace, svoboda sdružování, kolektivní vyjednávání, ubytování pracovníků), na zdraví komunit a jejich

bezpečnost a ochranu (např. vystavení komunit nákaze, využití bezpečnostního personálu), na nabývání pozemků a nedobrovolné přesídlování (např. fyzické vysídlení nebo ekonomické vysídlení), na vhodné zapojení dotčených komunit (např. proces informovaných konzultací a participace, mechanismus podávání stížností), na původní obyvatele (např. postup získání jejich svobodného, předběžného a informovaného souhlasu) a na kulturní dědictví. Dále se týká hlavních dopadů projektů na lidská práva, například v souvislosti s nucenou prací, dětskou prací, genderovými otázkami a život ohrožujícími nedostatky v bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Zvláštní pozornost je věnována zranitelným skupinám.

Nahlášené postupy náležité péče ze strany exportních úvěrových agentur jsou podobné postupům týkajícím se environmentálních rizik. Všech dvacet členských států, které poskytovaly státní podporu a předložily zprávu, uvádí soulad se sociálními a lidskoprávními aspekty doporučení OECD o společných přístupech, které představují nedílnou součást jejich systémů rozhodování, náležité péče a řízení rizik. Všechny tyto státy potvrdily, že prověřovaly všechny žádosti s cílem zjistit, zda by měl být proveden přezkum v sociální oblasti a v oblasti lidských práv. Uvedly, že u všech žádostí kategorie A bylo provedeno posouzení vlivů na životní prostředí a sociální oblast. U žádostí kategorie B uvedly, že žadatelé vždy poskytli dostatečné informace k řešení příslušných dopadů projektu. Členské státy uvádějí, že jejich exportní úvěrové agentury před přijetím rozhodnutí o poskytnutí státní podpory na projekty kategorie A nebo B, jež by mohly mít nepříznivé dopady na sociální oblast a lidská práva, vždy vyhodnotily informace, které získaly při ověřování a přezkumu, podobně jako u rizik pro životní prostředí.

Členské státy neoznámily v roce 2025 žádné případy trvalého nedodržování svých postupů náležité péče v sociální oblasti a v oblasti lidských práv, s výjimkou dříve zmíněných švédských projektů (které byly z tohoto důvodu odmítnuty). Některé exportní úvěrové agentury uvedly, že ve fázi monitorování některých transakcí čelily situacím, kdy docházelo k odchylkám od dohodnutých opatření a mezinárodních norem, a že zavedly opatření případ od případu (jako je provádění plánů nápravných opatření nebo odložení lhůt pro výstupy).

Všechny exportní úvěrové agentury s výjimkou dvou uplatnily buď participativní konzultační proces, nebo mechanismus podávání stížností pro dotčené komunity alespoň v případě vysoce rizikových projektů. V každém případě jsou sponzoři projektů, bez ohledu na zapojení exportní úvěrové agentury, povinni zavést příslušné mechanismy. Členské státy ve svých výročních zprávách za rok 2025 neoznámily Komisi žádnou stížnost.

f) Opatření proti úplatkářství:

Všechny členské státy, které poskytovaly státem podporované vývozní úvěry, uvádí soulad s doporučením OECD o úplatkářství a státem podporovaných vývozních úvěrech. Toto doporučení obsahuje opatření, jež se týkají ověřování, provádění náležité péče, hodnocení a rozhodování o způsobilosti pro podporu a jejichž cílem je zabránit úplatkářství v oblasti státem podporovaných vývozních úvěrů. To zejména znamená ověřit, zda strany zapojené do transakcí nejsou uvedeny v seznamech vyloučených osob multilaterálních finančních institucí.

g) Udržitelné úvěrové postupy:

Všechny členské státy, které poskytovaly státem podporované vývozní úvěry, uvádí soulad s doporučením OECD o udržitelných úvěrových postupech a státem podporovaných vývozních úvěrech. Toto doporučení má zajistit, aby se uvolňovaly finanční prostředky na rozvojové potřeby zemí s nižšími příjmy, aniž by se tyto země v budoucnu nadměrně zadlužily. Dodržování tohoto doporučení jde ruku v ruce s důsledným dodržováním politik Světové banky a Mezinárodního měnového fondu (MMF), pokud jde o podmíněnost limitů zadlužení u půjček bez zvýhodnění a pokud jde o udržitelné poskytování úvěrů. Strany, které se k

doporučení připojily, v jeho rámci rovněž schválily významná opatření k zajištění transparentnosti, k nimž patří i poskytování informací Světové bance a Mezinárodnímu měnovému fondu. Posouzení udržitelnosti dluhu jsou ve většině případů součástí celkových posouzení rizik jednotlivých zemí, která ovlivňují pojišťovací politiky podle země uplatňované exportními úvěrovými agenturami.

h) Další informace obsažené ve výročních zprávách o činnosti:

Členské státy uvádějí, že dbají na to, aby byly exportní úvěrové agentury provozovány co nejtransparentněji a současně zachovávaly důvěrnost citlivých obchodních informací. V souladu s doporučením OECD o společných přístupech je v EU harmonizovaným postupem zveřejňování podrobných informací o projektech, které by mohly mít nepříznivé environmentální nebo sociální dopady. Exportní úvěrové agentury vždy ve specializované části svých internetových stránek uvedených v příloze II zveřejňují veškeré informace požadované podle článků 39 a 41 doporučení, tj. příslušné informace o projektech kategorie A dostupné *ex ante*, a to včetně posouzení vlivů na životní prostředí a sociální oblast, a informace o všech podporovaných projektech kategorie A a B dostupné *ex post*.

Řada exportních úvěrových agentur v EU má zavedenou politiku v oblasti sociální odpovědnosti podniků, v jejímž rámci obvykle dochází nejen k zavádění interních opatření, ale i k úzkému dialogu s klienty těchto agentur. V této souvislosti exportní úvěrové agentury stále častěji vyhodnocují své vlastní postupy a vytvářejí plány pro snižování svého dopadu na životní prostředí včetně odhadů uhlíkové stopy.

4. Plnění cílů a závazků Unie ze strany exportních úvěrových agentur:

Článek 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) vyjmenovává obecné cíle Evropské unie; článek 21 stanoví zásady a cíle vnější činnosti Unie. Podle čl. 3 odst. 5 Smlouvy o EU přispívá Evropská unie ve svých vztazích s okolním světem „k […] udržitelnému rozvoji této planety, k solidaritě a vzájemné úctě mezi národy, volnému a spravedlivému obchodování, vymýcení chudoby, ochraně lidských práv, především práv dítěte, a k přísnému dodržování a rozvoji mezinárodního práva, zejména k dodržování zásad Charty Organizace spojených národů“. Pokud jde o společnou obchodní politiku EU, je odkaz na zásady a cíle vnější činnosti Unie obsažen v článku 206 a v čl. 207 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Evropský parlament vyzval Komisi, aby se vyjádřila k otázce, zda členské státy plní při poskytování státem podporovaných vývozních úvěrů cíle a závazky EU. Komise vypracovala svůj roční přehled v souladu s nařízením (EU) č. 1233/2011. Přehled Komise vychází proto z výročních zpráv o činnosti předložených členskými státy a nelze jej považovat za vyčerpávající.

Komise se domnívá, že dostupné informace poskytují důkazy o tom, že činnost EU v oblasti státem podporovaných vývozních úvěrů je v souladu s články 3 a 21 Smlouvy o EU. Doporučení OECD poskytují rámec pro řízení programů vývozních úvěrů členských států. Členské státy rovněž na základě těchto doporučení a v souladu s cíli EU stanoví své vlastní politiky. Členské státy rovněž zavádějí celou škálu politik na podporu klimatické transformace a omezují podporu projektů v oblasti fosilních paliv a zároveň přispívají na projekty v oblasti transformace. Komise podporuje další pokrok v této oblasti, včetně dalšího posilování závazků členských států týkajících se ukončení spalování fosilních paliv. Pokud jde o dodržování mezinárodních závazků a závazků vyplývajících z právních předpisů EU v oblasti hospodářské soutěže, nebyly za rok 2025 na půdě Světové obchodní organizaci řešeny

žádné spory týkající se vývozních úvěrů některého členského státu EU a Komise neobdržela žádné stížnosti ohledně možného porušení právních předpisů EU, které by se týkaly exportních úvěrových agentur.